

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, 27.09.2004
COM(2004)611 wersja ostateczna

**KOMUNIKAT KOMISJI DLA RADY
I PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**

**w sprawie zapobiegania i zwalczania niewłaściwych praktyk korporacyjnych i nadużyć
finansowych**

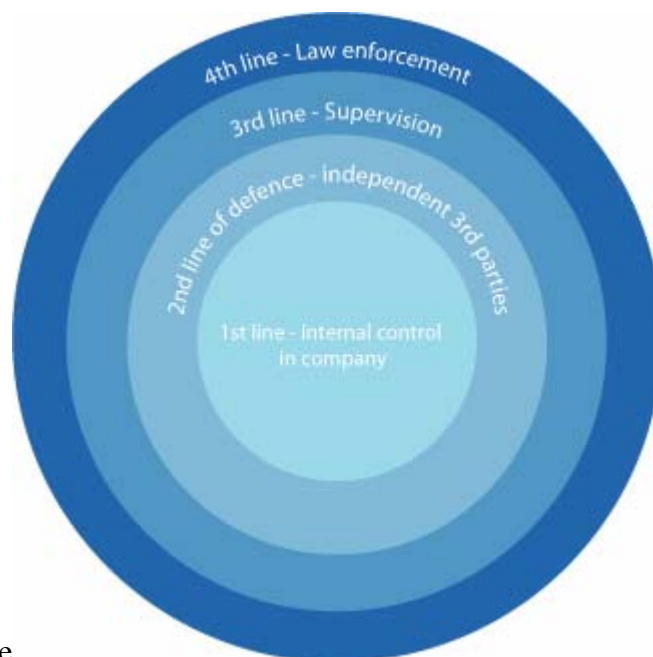
1. Wstęp

Ostatnio rynkami kapitałowymi wstrząsnęło wiele skandali, wywołując niepewność i wyrządzając szkodę całej gospodarce. W ciągu jednego roku udziałowcy Enronu stracili około 67 miliardów USD, pozostawiając pracowników i byłych pracowników z mizernymi emeryturami¹. Wartość rynkowa firmy Parmalat zdeprecjonowała się o ponad 90% w ciągu zaledwie trzech miesięcy. Enron, Parmalat i bez wątpienia także inne firmy korzystały i nadal będą korzystać ze złożonych i nieprzejrzystych struktur, jak między innymi spółki zależne w centrach finansowych *offshore* (OFC), instrumenty specjalnego przeznaczenia (SPV) oraz złożone transakcje finansowe, często przy współudziale stron trzecich, po to aby zmniejszyć przejrzystość swoich działań wobec inwestorów. Należy zminimalizować ryzyko takich praktyk.

Plan działań w sprawie usług finansowych (PDUF) oraz Plan działań na rzecz prawa spółek i zarządzania korporacjami (Plan działań)² stanowią właściwą podstawę polityki postępowania w ramach UE z większością kwestii finansowych wywołanych przez ostatnie skandale. Wydaje się, że nie ma potrzeby dokonywania istotnych zmian lub uzupełnień tych planów działań; istnieje natomiast potrzeba forsowania ich terminowej realizacji oraz zapewnienia ścisłego nadzoru i skutecznej kontroli stosowania ustawodawstwa. Celem niniejszego Komunikatu jest przedstawienie całościowego podejścia odnośnie sposobu zmniejszenia ryzyka nadużyć finansowych i korporacyjnych, obejmującego również system podatkowy i egzekwowanie prawa.

2. Ramy teoretyczne

Istnieją cztery „linie obrony” przeciwko nadużyciom korporacyjnym. Pierwszą linią jest wewnętrzna kontrola w firmie, prowadzona w szczególności przez członków zarządu.

Rys. 1: Ramy teoretyczne

¹ Los Angeles Times: “Enron okazuje się kosztowny dla gospodarki”, 20 stycznia 2002 r.
² COM(1999)232 oraz COM (2003) 284 wersja ostateczna

Druga linia obrony, to przede wszystkim biegli rewidenci. Biegli rewidenci muszą być niezależni i muszą potwierdzić, że księgowość firmy daje prawdziwy i rzetelny obraz sytuacji finansowej firmy. Ta linia obrony obejmuje także doradców, np. radców prawnych, pośredników finansowych oraz banki inwestycyjne, którzy udzielają porad np. odnośnie sposobu wykorzystywania SPV, utworzenia zagranicznej filii, emisji obligacji, itp. Do tej linii obrony należą również agencje oceny zdolności kredytowej i analitycy finansowi. Nadrzędnym problemem jest zapewnienie przejrzystości oraz ograniczenie do minimum konfliktów interesów, lub przynajmniej skuteczne ich rozwiązywanie. Na przykład, pośrednicy nie powinni pomagać przy emisji obligacji jeśli wiedzą, że firma jest niewypłacalna, bliska niewypłacalności lub wkrótce może nie być w stanie spłacić instrumentów dłużnych.

Trzecią linią obrony jest kontrola i nadzór. Inwestorzy słusznie oczekują od nadzorujących, aby zapewniali respektowanie przepisów prawa. Jednakże ostatnie skandale pokazują możliwość poprawy, obejmującą np. współpracę kontrolerów z różnych sektorów i krajów, przy udzieleniu im dostatecznych uprawnień.

Czwartą linią obrony jest egzekwowanie prawa. Obejmuje ona odpowiedzialność karną i głównie dotyczy policji, władz sądowniczych oraz innych instytucji publicznych odpowiedzialnych za zwalczanie przestępstw finansowych, w tym również działalności nielegalnej ze szkodą dla interesów finansowych WE. W połączeniu z sankcjami odstraszającymi, egzekwowanie prawa może mieć zarówno skutki karne jak i prewencyjne. We wszystkich wypadkach istnieje bezwzględna potrzeba ścisłej współpracy między wymiarem sprawiedliwości a organami przeprowadzającymi kontrolę i nadzór.

3. Tło

Ostatnim z serii poważnych światowych skandali finansowych jest sprawa firmy Parmalat. Dochodzenie jest w toku i za wcześnie jeszcze na wyciąganie ostatecznych wniosków. Jednak najprawdopodobniej w okresie od połowy lat 90-tych do roku 2001 Parmalat miał roczne straty od 350 do 450 milionów EUR, a mimo to księgi rachunkowe firmy wykazywały zyski. Z pomocą pośredników finansowych wyemitowano obligacje wartości miliardów euro, pomimo słabej rzeczywistej sytuacji finansowej grupy. Znaczna część tych obligacji pozostała w rękach inwestorów detalicznych. Dlaczego linie obrony zawiodły?

Parmalat miał rozległą sieć spółek zależnych, w tym wiele za granicą, dzięki czemu korzystał ze sprzyjających warunków prawnych, finansowych i podatkowych. Kwestia faktycznej własności nie zawsze była jasna. Firma wykorzystywała złożone struktury obejmujące instrumenty specjalnego przeznaczenia (SPV) osadzone w centrach finansowych *offshore* (OFC), które służyły do finansowania jej długu i utrzymywania znacznych części jej interesów poza oficjalną ewidencją. Parmalat – firma z branży mlecznej – doprowadziła inżynierię finansową do skrajności używając tych technik przez okres wielu lat i na obszarach podlegających różnym jurysdykcjom, zarówno wewnątrz, jak i poza UE.

Wewnętrzne kontrole Parmalatu nie funkcjonowały poprawnie. Brakowało kierownictwa i zarządzania firmą, co doprowadziło do załamania pierwszej linii obrony.

Wydaje się, że istniały również znaczne niedociągnięcia w zakresie kontroli sprawozdań finansowych, prowadzące do załamania się drugiej linii obrony, do czego mógł się przyczynić sposób działania niektórych banków oraz banków inwestycyjnych, agencji oceny zdolności kredytowej i analityków finansowych. Niektórzy pośrednicy i doradcy musieli wiedzieć, że Parmalat to rzecz wysoce ryzykowna, lecz niektórzy z nich mogli wykorzystywać tę informację tylko do przenoszenia ryzyka na innych, minimalizując swoje własne ryzyko lub generując zysk dla siebie samych.

Wydaje się, że upadła również trzecia linia obrony. Najwyraźniej jednym z problemów jest niedostateczna współpraca ze strony zagranicznych organów wymiaru sprawiedliwości. Często liczba instytucji publicznych zaangażowanych w kontrolowanie międzynarodowych firm i instytucji finansowych działających w różnych krajach jest bardzo duża, a ich uprawnienia mogą być niewystarczające. Nawet na poziomie krajowym często zaangażowanych jest kilku kontrolerów.

Wykorzystywanie złożonych struktur firmowych, spotęgowane przez skomplikowane przepisy może osłabiać kontrolę i prowadzić do nieskutecznej regulacji i nadzoru³.

Biorąc pod uwagę rolę, jaką mogły odegrać banki, banki inwestycyjne, agencje oceny zdolności kredytowej i analitycy finansowi w aferze Parmalatu, przenoszenie ryzyka na detaliczny segment rynku finansowego oraz niedostateczna przejrzystość na rynku obligacji korporacyjnych zasługują na więcej uwagi. Ponieważ złożona organizacja finansowa jest często wykorzystywana, aby utrudnić ustalenie kwestii faktycznej własności firmy, Komisja zadecyduje, jakie działania należy podjąć..

4. Co można zrobić, aby wzmocnić cztery linie obrony?

Wszystkie linie obrony muszą być należycie silne, aby zapobiegać i zniechęcać do prowadzenia niewłaściwych praktyk korporacyjnych. Kluczowymi elementami są: zwiększona przejrzystość, lepsza wykrywalność, oraz lepiej skoordynowane egzekwowanie przepisów. Każdy z tych elementów ma wartość sam w sobie, lecz są one również wzajemnie powiązane, np. surowe zasady przejrzystości lub rotacja biegłych rewidentów mają sens tylko wówczas, gdy są egzekwowane.

Poniżej przedstawiono inicjatywy UE mające na celu wzmocnienie wspomnianych czterech linii obrony⁴.

4.1. Pierwsza linia obrony – Wewnętrzne środki kontroli w firmie oraz zarządzanie korporacyjne

Zarządy spółek mają zobowiązania powiernicze wobec samej firmy, jej akcjonariuszy, jak również zobowiązania wobec ogółu udziałowców.

³ HSBC działa w 79 obszarach sądowniczych i twierdzi, że musi mieć do czynienia z ponad 370 instytucjami, co powoduje koszt około 320 milionów euro rok. (Roczny raport HSBC Holding PLC s. 7 i 30). Po rozszerzeniu w samej UE istnieje ponad 50 instytucji zajmujących się nadzorowaniem jeszcze bardziej złożonych transakcji i produktów.

⁴ W załączniku 1 przedstawiono niektóre międzynarodowe inicjatywy.

Poziom UE

Jak zapowiedziano w Planie działań, Komisja:

- W bliższej perspektywie⁵ jasno określi zbiorową odpowiedzialność członków zarządu za sprawozdania finansowe oraz kluczowe informacje pozafinansowe, zwiększy przejrzystość transakcji wewnątrzgrupowych, jak również transakcji z powiązаныmi stronami (w tym także SPV), oraz zobowiąże wszystkie notowane na giełdzie firmy do corocznego przedstawiania do publicznej wiadomości sprawozdania z zarządzania korporacyjnego;
- W dalszej perspektywie rozpatrzy kryteria odsuwania dyrektorów od wykonywania czynności prawnych, oraz bezprawnych transakcji;

Akcje i obligacje na okaziciela mogą utrudniać ustalenie faktycznego właściciela oraz przepływów finansowych. Komisja dokładnie przyjrzy się korzystaniu z takich instrumentów i przedstawi propozycje rozwiązania ewentualnych problemów.

Zgodnie z dyrektywą w sprawie rynków instrumentów finansowych⁶ Komisja przeanalizuje przejrzystość rynku obligacji, w tym przenoszenie ryzyka do sektora detalicznego. W zależności od wyniku analizy mogą zostać podjęte dalsze inicjatywy.

4.2. Druga linia obrony – niezależne strony trzecie

Najważniejszą stroną trzecią są biegli rewidenci, lecz zaliczają się do niej również biura rachunkowe, banki, banki inwestycyjne i prawnicy, a także agencje oceny zdolności kredytowej i analitycy finansowi.

Poziom UE

Zgodnie z Planem Działań Komisja złożyła wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie ustawowej kontroli sprawozdań finansowych, która wymagać będzie, między innymi: pełnej odpowiedzialności biegłych rewidentów grup za prowadzenie rachunkowości skonsolidowanej; komisji rewizyjnych w podmiotach istotnych dla interesu społecznego; rotacji biegłych rewidentów; oraz wzmocnienia systemów sankcji⁷.

W zakresie współpracy celnej Komisja złożyła wniosek dotyczący rozporządzenia mającego na celu zapobieganie praniu brudnych pieniędzy. Rozporządzenie to wprowadza wymóg kontroli przepływu gotówki w oparciu o system deklaracji dla sum powyżej 15000 EUR oraz przewiduje uprawnienia i kary w celu umożliwienia władzom celnym egzekwowanie tego rozporządzenia.

⁵ Określenie „w bliższej perspektywie” oznacza przed końcem 2004 r.; średnia perspektywa oznacza do grudnia 2005r.; natomiast inicjatywy przewidziane na dłuższą perspektywę wiążą się z terminem po 2006 r.

⁶ Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r.

⁷ Wniosek dotyczący dyrektywy PE i Rady w sprawie kontroli ustawowej rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych i zmieniającej dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG – KOM (2004) 177 wersja ostateczna z 16 marca 2004 r.

W ramach PDUF Komisja złożyła wniosek dotyczący trzeciej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy obejmującej również trusty i dostawców usług dla firm, pomimo że Francja, Szwecja, Grecja i Luksemburg nie dostosowały jeszcze w pełni drugiej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy⁸. Wniosek wymaga również, aby wszystkie instytucje finansowe mające siedzibę na terenie Wspólnoty stosowały przepisy przeciwdziałające praniu pieniędzy we wszystkich swoich oddziałach lub spółkach zależnych, w których posiadają większość udziałów, prowadzących działalność za granicą.

W bliższej perspektywie rozporządzenie nada moc Specjalnemu Zaleceniu VII FATF w sprawie finansowania terroryzmu i wprowadzi wymóg podania pełnych informacji o nadawcy przekazu w przypadku wszystkich elektronicznych przekazów środków finansowych na zewnątrz UE .

Na posiedzeniu rady ECOFIN w Oviedo w 2002 r. poproszono Komisję o bliższe przyjrzenie się agencjom oceny zdolności kredytowej (CRA) i analitykom finansowym. W przypadku agencji analizie podlegają cztery kwestie: niejasna sytuacja prawna dotycząca dostępu do wewnętrznych informacji uzyskanych od emitentów; sposób, w jaki agencje przeprowadzają oceny zdolności kredytowej; ograniczenia w wejściu na rynek w przemyśle; oraz konflikty interesów. W dniu 5 lipca 2004 r. Komisja zwróciła się do CESR⁹ o dokonanie analizy tej dziedziny jako podstawy dla raportu Komisji, który ma być przedstawiony do 31 lipca 2005 r. na żądanie Parlamentu Europejskiego.

Jeżeli chodzi o analityków finansowych, kluczowe są następujące kwestie: zapewnienie, aby firmy inwestycyjne miały gotowe skuteczne systemy zapobiegające lub rozwiązujące konflikty interesów; ochrona interesów inwestorów; oraz właściwa postawa emitentów w stosunkach z analitykami. W roku 2005 Komisja zaproponuje środki służące wdrożeniu dyrektywy w sprawie rynków instrumentów finansowych, dotyczącej zapobiegania i rozwiązywania konfliktów interesów w związku z badaniami inwestycyjnymi prowadzonymi przez firmy inwestycyjne. Wdrożenie dyrektywy w sprawie nadużyć rynkowych¹⁰ określa system ujawniania informacji dla badań inwestycyjnych, który uzupełnia powyższe.

4.3. Trzecia linia obrony – nadzór

Państwa Członkowskie są zobowiązane wdrażać i egzekwować ustawodawstwo UE. Krajowi kontrolerzy mają tu do odegrania kluczową rolę i powinni współpracować na poziomie krajowym, unijnym lub międzynarodowym. Nieprzestrzeganie obowiązku wdrożenia i egzekwowania ustawodawstwa UE stanowi poważną przeszkodę w zwalczaniu niewłaściwych praktyk korporacyjnych.

⁸ Dyrektywa 97/2001/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2001 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego w celach prania brudnych pieniędzy.

⁹ Komitet Regulatorów Papierów Wartościowych

¹⁰ Dyrektywa Komisji 2003/125/WE

Poziom UE

W ramach Planu działań Komisja przedłożyła wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie ustawowej kontroli sprawozdań finansowych, która wprowadzi wymóg należycie finansowanej, efektywnej i niezależnej kontroli publicznej wszystkich biegłych rewidentów i firm audytowych oraz współpracy transgranicznej, a także ustali ramy dla współpracy z państwami trzecimi. Proponowana dyrektywa powinna zostać ostatecznie przyjęta najpóźniej do czerwca 2005 r.

W Państwach Członkowskich nadzorowaniem instytucji działających na ich rynkach finansowych zajmuje się często kilka różnych organów, które muszą współpracować ze sobą aby zapewnić skuteczność i adekwatność ustawowych środków kontroli.

Na poziomie europejskim podjęto kroki w kierunku poprawy współpracy pomiędzy kontrolerami, przede wszystkim aby pomóc Komisji w opracowaniu środków wykonawczych na poziomie europejskim¹¹, lecz również aby pogłębiać codzienną współpracę pomiędzy kontrolerami. I tak, na przykład, członkowie CESR stworzyli ramy dla współpracy dobrowolnej¹². Obejmują one inspekcję prowadzoną przez kontrolerów papierów wartościowych oraz wykrywanie np. wykorzystywania poufnych informacji, manipulacji rynkowych oraz innych nieuczciwych lub manipulacyjnych praktyk. Ramy te dają instytucjom-sygnatariuszom możliwość prowadzenia wspólnych dochodzeń, dzielenia się pracą i odpowiedzialnością oraz koordynowania działań następczych. Zobowiązanie instytucji nadzorujących do współpracy transgranicznej zostało faktycznie wprowadzone w niektórych ostatnich dyrektywach, jak np. dyrektywa w sprawie nadużyć rynkowych.

CESR przyjął standardy w sprawie koordynacji działań związanych z egzekwowaniem prawa¹³ dotyczących informacji finansowych w celu, między innymi, zapewnienia, aby kontrolerzy UE mogli otrzymywać informacje na temat decyzji podejmowanych na obszarze UE. CESR i inne komitety przewidują również spotkania, podczas których kontrolerzy będą mogli koordynować pracę i wymieniać doświadczenia. Jednak ostatnie wydarzenia pokazały, że może być potrzebne dalsze wzmocnienie współpracy pomiędzy kontrolerami, np. poprzez wprowadzenie obowiązku prowadzenia wspólnych dochodzeń w przypadkach złożonych firm działających w wielu różnych Państwach Członkowskich, poprzez tworzenie map ryzyka jako podstawy dla kontroli, oraz opracowywanie wytycznych dla późniejszej oceny przez innych kontrolerów, w tym również publikację wyników w celu lepszej oceny najlepszej praktyki.

Aby sprostać rosnącej złożoności transakcji i instytucji finansowych, kontrolerzy z dziedziny papierów wartościowych, bankowości oraz ubezpieczeń muszą jeszcze ściślej współpracować. Należy stworzyć wyraźniejszy podział pracy między poziomem europejskim a krajowym, np. poprzez zajmowanie się złożonymi instytucjami działającymi po obu stronach granicy tylko na poziomie europejskim.

¹¹ Europejski Komitet Papierów Wartościowych (ESC), Europejski Komitet Bankowości (EBC), Europejski Komitet Ubezpieczeń i Rent (EIOPS); Komitet Europejskich Regulatorów Papierów Wartościowych (CESR); Komitet Kontrolerów Ubezpieczeń i Emerytur (CEIOPS) oraz Komitet Kontrolerów Bankowych (CEBS).

¹² Protokół wielostronny w sprawie wymiany informacji o działaniach na papierach wartościowych ze stycznia 1999 r.

¹³ CESR / 03-317c

W celu poprawy przejrzystości systemów podatkowych konieczne jest ułatwienie wymiany i dostępu do informacji. Informacje dostępne dla innych kontrolerów mogą być istotne dla celów podatkowych i mogłyby być przekazywane władzom podatkowym poza zakresem współpracy sądowniczej w celu lepszej identyfikacji struktur grupy i lokalizacji ośrodków zagranicznych.

Aby ułatwić wykrywalność przepływów środków finansowych pomiędzy firmami i przekazywać władzom podatkowym informacje na temat ich beneficjentów, Komisja wraz z Państwami Członkowskimi w dalszej perspektywie czasowej zbada możliwość używania jednego bezpośredniego numeru identyfikacji podatkowej, czerpiąc z doświadczeń z numerem VAT.

Aby usunąć pozostałe przeszkody w wymianie informacji pomiędzy władzami podatkowymi, w szczególności dwie kwestie wymagałyby rozważenia. Po pierwsze, należy zbadać, czy aktualne ograniczenia dyrektywy w sprawie wzajemnej pomocy¹⁴ hamują wymianę informacji i utrudniają wykrywanie złożonych struktur takich, jak w przypadku Parmalatu, a jeżeli tak, to czy celowa byłaby zmiana tych ograniczeń, przynajmniej w zakresie związanym z opodatkowaniem spółek. Po drugie, UE powinna wziąć pod uwagę prowadzone w OECD prace nad poprawą dostępu do informacji bankowych w celach podatkowych oraz zbadać, w jaki sposób te osiągnięcia mogłyby znaleźć swoje odzwierciedlenie w istniejących instrumentach Wspólnoty.

W bliższej perspektywie należy promować poprawę współpracy administracyjnej poprzez lepsze wykorzystywanie istniejących instrumentów UE oraz wymianę najlepszych praktyk pomiędzy Państwami Członkowskimi. Będzie to przedmiotem seminariów Fiscalis¹⁵, ze szczególnym uwzględnieniem poszukiwania sposobu postępowania w przypadkach oszustw podatkowych z udziałem złożonych struktur korporacyjnych.

W średniej perspektywie czasowej, współpraca administracyjna mogłaby być poprawiona przez poszerzenie zakresu wspólnych dochodzeń w sprawach związanych z podatkiem bezpośrednim¹⁶ pomiędzy różnymi Państwami Członkowskimi oraz, na poziomie krajowym, pomiędzy różnymi służbami.

W dłuższej perspektywie, czerpiąc z doświadczeń z automatyczną wymianą informacji z dyrektywy w sprawie opodatkowania przychodów z oszczędności, warto byłoby zbadać, czy tę praktykę można stosować również w innych dziedzinach związanych z podatkiem bezpośrednim lub innymi rodzajami przychodów, np. poprzez lepsze wykorzystanie nowych technologii, takich jak bezpieczne systemy istniejące na poziomie Wspólnoty¹⁷. Jeżeli chodzi o wymianę informacji na żądanie, to przyspieszone procedury mogłyby pomóc reagować szybciej i skuteczniej w przypadkach oszustw podatkowych lub

¹⁴ W szczególności, art. 8 dyrektywy w sprawie wzajemnej pomocy, która zakłada "brak obowiązku przeprowadzenia dochodzenia lub przekazania informacji przez Państwo Członkowskie, które powinno dostarczyć tych informacji, jeżeli przepisy lub praktyki administracyjne Państwa Członkowskiego uniemożliwiałyby właściwym służbom tego państwa przeprowadzenie tych dochodzeń lub zebranie tych informacji".

¹⁵ DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY Nr 888/98/WE z dnia 30 marca 1998 r. ustanawiająca program działań Wspólnoty w celu udoskonalenia systemów pośredniego opodatkowania rynku wewnętrznego

¹⁶ Rozporządzenie 1798/2003 przewiduje już wspólne badania w dziedzinie podatków pośrednich

¹⁷ Platforma CCN/CSI

uchylania się od obowiązku podatkowego. Można również opracować wspólne definicje takich pojęć dla celów podatku bezpośredniego zgodnie z pracami OECD w tej dziedzinie.

W bliższej perspektywie, Komisja będzie pracować wspólnie z Państwami Członkowskimi nad opracowaniem konkretnych propozycji ukierunkowanych na przypadki oszustw podatkowych i uchylania się od obowiązku podatkowego z udziałem złożonych i nieprzejrzystych struktur, takich jak te wykorzystywane przez Parmalat.

Starania czynione w celu poprawy przejrzystości i wymiany informacji odnoszą niewielki efekt, jeżeli są ograniczone do UE. Parmalat wykorzystywał przecież nieprzejrzyste struktury tylko dzięki zagranicznym systemom wymiaru sprawiedliwości. Dlatego też Unia Europejska musi promować większą przejrzystość i lepszą wymianę informacji z państwami trzecimi, jak również z terytoriami zależnymi lub stowarzyszonymi aby zapewnić przyjęcie i wdrożenie odpowiednich przepisów na możliwie jak najszerszą skalę. Aby dokonać tego, istotna jest większa spójność w definiowaniu polityk UE w stosunku do współpracujących i odmawiających współpracy rajów podatkowych. Nadszedł czas na konkretne działania gwarantujące przejrzystość finansową naszych partnerów.

Po pierwsze, partnerzy Unii powinni działać na rzecz większej przejrzystości i lepszej wymiany informacji w swoich stosunkach z UE w dziedzinach finansów i podatków. Komisja zamierza przedyskutować to z krajami trzecimi i terytoriami zależnymi, a także ewentualnie podczas negocjowania lub uaktualniania porozumienia o stowarzyszeniu, w celu rozpoznania możliwych sposobów poprawy sytuacji. Zasady te można zastosować podczas toczących się negocjacji, takich jak porozumienia o partnerstwie gospodarczym z państwami afrykańskimi, basenu morza Karaibskiego, regionu Pacyfiku lub innymi. Oprócz tego, w celu osiągnięcia naszych celów UE powinna być gotowa pomagać krajom partnerskim w przygotowywaniu regionalnych zasad dotyczących tych kwestii. Nie powinny jednak stać się one kryterium wyboru partnerów do współpracy, lecz raczej praktycznym narzędziem poprawy standardów.

Po drugie, pozytywne działania mogłyby pomóc współpracującym partnerom w pokonaniu trudności natury regulacyjnej, technicznej lub ekonomicznej podczas wprowadzania zasad większej przejrzystości, w postaci wzmocnionej pomocy technicznej, w której UE jako całość posiada znaczne doświadczenie, lub pewnej formy okresowego wsparcia ekonomicznego. Do dyspozycji jest szereg instrumentów, jak np. porozumienie z Cotonou. Aktualizacje krajowych dokumentów strategii, dokonywane raz lub dwa razy w ciągu roku, mogłyby również proponować odpowiednie działania. Komisja będzie monitorować skuteczność działań i postępy czynione przez centra finansowe *offshore* (OFC) w celu osiągnięcia większej przejrzystości.

Po trzecie, realizacja zobowiązań oraz wprowadzanie w życie zasad przejrzystości przez współpracujące raje podatkowe opiera się na dwustronnych porozumieniach o wymianie informacji z poszczególnymi krajami członkowskimi OECD. Komisja zaleca Państwom Członkowskim UE niezwłoczne zawarcie takich porozumień.

4.4. Czwarta linia obrony – działania wymiaru sprawiedliwości

Dochodzenia i ściganie sądowe połączone z sankcjami odstrasżającymi mają skutek prewencyjny i represyjny. Strategia Millenium¹⁸ zawiera zalecenia dotyczące infiltracji osób prawnych przez zorganizowane grupy przestępcze, oszustw podatkowych, zbliżenia ustawodawstwa dotyczącego standardów minimum odnośnie elementów składowych finansowych przestępstw kryminalnych, oraz przeglądu ustawodawstwa dotyczącego lokalizacji, zamrażania i konfiskaty nieuczciwie zdobytego majątku. Scoreboard¹⁹ dokonuje przeglądu postępów w zakresie środków już przyjętych lub będących w toku przyjmowania.

W roku 2001 uzgodniono decyzję ramową (DR)²⁰ gwarantującą, że niektóre rodzaje oszustw będą uznawane za przestępstwa kryminalne i będą podlegać sankcjom odstrasżającym we wszystkich Państwach Członkowskich. DR z czerwca 2001 r.²¹ ma na celu zagwarantowanie, aby Państwa Członkowskie zezwoliły na zamrażanie i konfiskowanie nieuczciwie zdobytego majątku i aby określenie „pranie pieniędzy” było stosowane do szerokiego zakresu przestępstw. W raporcie z wdrażania²² stwierdzono, że większość Państw Członkowskich wdrożyło już tę DR.

Wszystkie Państwa Członkowskie posiadają jednostki wywiadu finansowego (FIU). Ponieważ proceder prania brudnych pieniędzy jest uprawiany bez względu na granice państw, istotne znaczenie ma skuteczna współpraca pomiędzy różnymi FIU. Na poziomie UE współpraca taka jest przedmiotem decyzji Rady z października 2001 r.²³. Komisja wspiera finansowo współpracę poprzez FIU NET, której celem jest ustanowienie platformy zautomatyzowanej komunikacji.

DR z lipca 2003 r. określa zasady wzajemnego uznawania nakazów zamrażania majątku oraz dowodów. Projekt DR w sprawie harmonizacji środków konfiskaty²⁴ ustala, że jeśli dana osoba jest skazana za popełnienie czynów z dziedziny przestępczości zorganizowanej, to sąd może nakazać konfiskatę majątku, nawet jeśli nie pochodzi on z przestępstwa, za które osoba ta jest skazana. Ten projekt DR jest nadal przedmiotem zastrzeżeń parlamentarnych, pomimo iż uzyskał on zgodę co do ogólnego podejścia w grudniu 2002 r. Trzeci projekt DR ustanawia wzajemne uznanie nakazów konfiskaty

¹⁸ Zapobieganie i zwalczanie przestępczości zorganizowanej: Strategia Unii Europejskiej na początek nowego tysiąclecia, Dz. U. C 124 z 3.5.2000, s. 1.

¹⁹ Półroczne uaktualnienie Tabeli wyników w celu przeglądu postępów w tworzeniu obszaru „Wolność, Bezpieczeństwo i Sprawiedliwość” w Unii Europejskiej (druga połowa 2003 r.) 30.12.2003 KOM(2003) 812 wersja ostateczna.

²⁰ Decyzja ramowa Rady z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie zwalczania fałszowania i oszustw związanych z bezgotówkowymi środkami płatniczymi (2001/413/JHA) Dz. U. L 149 z 2.6.2001 s.1.

²¹ Decyzja ramowa Rady z dnia 26 czerwca 2001 r. w sprawie prania brudnych pieniędzy oraz identyfikacji, wykrywania, zamrażania, zajmowania i konfiskaty narzędzi oraz zysków pochodzących z przestępstwa. 2001/500/JHA Dz. U. L 182 z 5.7.2001.

²² Sprawozdanie Komisji oparte o art. 6 decyzji ramowej Rady z dnia 26 czerwca 2001 r. KOM (2004) 230 wersja ostateczna z dnia 5 kwietnia 2004 r.

²³ Decyzja Rady z dnia 17 października 2000 r. dotycząca ustaleń odnośnie współpracy pomiędzy jednostkami wywiadu finansowego Państw Członkowskich w zakresie wymiany informacji 2000/642/JHA.

²⁴ Projekt ramowej decyzji Rady w sprawie konfiskaty dochodów, narzędzi i majątku związanego z działalnością przestępczą Dz. U. C 184 z 2.8.2002.

pomiędzy władzami sądowniczymi Państw Członkowskich²⁵. Otrzymał on w czerwcu 2004 r. zgodę co do ogólnego podejścia, lecz nadal jest przedmiotem parlamentarnych zastrzeżeń Państw Członkowskich.

Poziom UE

Należy wzmocnić współpracę i wymianę informacji odnośnie dochodzeń i postępowania sądowego. W tym celu powołano Europol, który ma ułatwić działanie agencjom wymiaru sprawiedliwości prowadzącym dochodzenia w dwóch lub więcej krajach UE. Poważnym problemem jest jednak niechęć Państw Członkowskich do przekazywania informacji i danych wywiadowczych do Europolu, co odbija się ujemnie na jego możliwościach wnoszenia istotnych nowych elementów do analizy kryminalnej na poziomie UE. W roku 2002 utworzono Eurojust, aby poprawić koordynację działań i współpracę pomiędzy władzami krajowymi prowadzącymi dochodzenia i postępowania sądowe w sprawach ciężkich przestępstw na terenie dwóch lub więcej państw członkowskich. Eurojust i Europol nawiązały ściśle stosunki robocze, a w lipcu 2004 r. podpisały umowę o współpracy.

Współpraca na poziomie kontrolerów i wymiaru sprawiedliwości jest bardzo istotna. Prowadzenie skutecznego dochodzenia i postępowania sądowego w sprawach niewłaściwych praktyk korporacyjnych wymaga dużych umiejętności i doświadczenia. Należy promować współpracę pomiędzy organami regulacyjnymi i służbami wymiaru sprawiedliwości. Jednym ze sposobów mogłyby być protokoły ustaleń w sprawie współpracy w walce z przestępstwami finansowymi. Będzie to przedmiotem dalszych prac Komisji.

Współpraca w zakresie wymiany danych dotyczących rachunków bankowych oraz innych informacji bankowych może mieć istotne znaczenie. Protokół do Konwencji o wzajemnej pomocy w sprawach karnych²⁶ przewiduje, że władze Państw Członkowskich będą dostarczać dane na temat rachunków i operacji bankowych zidentyfikowanych osób, jak również, że będą mogły monitorować takie transakcje. Komisja zasugerowała jednak, aby proponowany Europejski Nakaz Dowodowy²⁷ zastąpił Protokół odnośnie zapytań o szczegółowe dane dotyczące istnienia rachunków bankowych (gdzie takie dane są dostępne) oraz poprzednich transakcji bankowych na tych rachunkach. Na późniejszym etapie planuje się wprowadzenie dalszych instrumentów wzajemnego uznawania, a podczas trwania tego procesu uwzględniane byłyby pozostałe przepisy Protokołu, zwłaszcza monitorowanie transakcji bankowych.

Współpraca pomiędzy sektorem finansowym i innymi sektorami gospodarki a organami ścigania na poziomie UE odgrywa znaczącą rolę w zapobieganiu i wykrywaniu przestępstw handlowych. Z jednej strony uważa się, że znaczna ilość przestępstw związanych z niewłaściwymi praktykami korporacyjnymi nie jest zgłaszana. Z drugiej strony zauważa się, że pomimo wielu doniesień o podejrzanych transakcjach, nie idą w ślad za nimi dalsze działania. Komisja zamierza promować współpracę pomiędzy prywatnym i publicznym sektorem za pośrednictwem Forum UE do spraw Zapobiegania Przestępczości Zorganizowanej; poprzez popularyzację prac badawczych; oraz poprzez

²⁵ Projekt ramowej decyzji Rady w sprawie nakazów konfiskaty, Dz. U. C 184 z 2.8.2002, s. 3-5.

²⁶ Ustanowiony aktem Rady Dz. U. C 326 z 21.11.2001, s. 1.

²⁷ COM(2003)688.

rozwięnięcie Planu działań UE w sprawie partnerstwa pomiędzy sektorami publicznymi i prywatnymi.

Dochodzenia finansowe odgrywają kluczową rolę w zwalczaniu niewłaściwych praktyk korporacyjnych. W średniej perspektywie czasowej Komisja opracuje program UE na rzecz wspierania dochodzeń finansowych. Zarówno w przypadku skandalu w firmie Enron jak i Parmalat poważną przeszkodą dla prowadzących dochodzenia finansowe stało się rozmyślne zniszczenie dokumentów. Działanie takie powinno być obłożone surową karą minimalną na obszarze całej UE. W tym celu w średniej perspektywie czasowej Komisja rozważy opracowanie odpowiedniego instrumentu.

Wykrywalność przepływów finansowych ma decydujące znaczenie dla zapobiegania niewłaściwym praktykom korporacyjnym. Obecnie nie istnieje żaden system wykrywania transakcji on-line. Aby rozwiązać ten problem należałoby zbadać, czy dane o płatnościach elektronicznych, nawet dokonywanych poprzez sieci otwarte, powinny być rejestrowane i przechowywane. Obecnie w ramach CTose Foundation tworzony jest system jest CTose²⁸; który będzie umożliwiał zbieranie dowodów elektronicznych, wykorzystywanych w postępowaniu sądowym.

Nie ma prawie żadnych rzetelnych danych na temat zakresu, w jakim handel elektroniczny, elektroniczne transakcje gotówkowe lub inne transakcje finansowe oparte o Internet są wykorzystywane w celach przestępczych. Powstał więc projekt identyfikacji i oceny ilościowej finansowych działań przestępczych i kierunków takich działań przy użyciu Internetu jako infrastruktury płatniczej, włącznie z rozwiązaniami zwiększającymi wykrywalność.

Obecnie skutki odsunięcia od wykonywania czynności prawnych są ograniczone do terytorium Państwa Członkowskiego, które zarządziło takie odsunięcie. Pewne kategorie odsunięcia powinny być uznawane i egzekwowane na terenie całej UE. W 2004 r. Komisja przedstawi propozycje poprawy wymiany informacji o wyrokach karnych za przestępstwa i o odsunięciach. Sprawny mechanizm przesyłania tych informacji jest niezbędny w celu gwarancji jednolitego stosowania zasad odsunięć całej UE²⁹.

Na podstawie gruntownej analizy odpowiedzialności korporacyjnej, polityka UE w tej kwestii mogłaby, w stosownych przypadkach, uwzględnić grzywny i inne kary za nieprzestrzeganie istniejącego ustawodawstwa. Wspólnymi kryteriami dla tych sankcji byłoby to, że powinny one być skuteczne, proporcjonalne i odstrasające.

W dniu 28 maja 2003 r. Komisja przyjęła komunikat w sprawie kompleksowej polityki EU przeciwko korupcji³⁰. Komisja Zgodnie z tym komunikatem Komisja aktywnie skłania Państwa Członkowskie do wypełniania swoich zobowiązań.

Skuteczna identyfikacja, zamrażanie, zajmowanie i konfiskata środków pochodzących z prania pieniędzy uległyby poprawie, gdyby Państwa Członkowskie ustanowiły specjalistyczne organy krajowe. Nieformalna sieć współpracy pomiędzy takimi organami jeszcze bardziej poprawiłaby ich skuteczność. W dłuższej perspektywie czasowej Komisja

²⁸ Cyber-narzędzia poszukiwania dowodów on-line

²⁹ Patrz również COM(2004)221

³⁰ COM (2003) 317 wersja ostateczna

zbada, czy potrzebny jest dodatkowy instrument dla podziału majątku i restytucji skonfiskowanych dochodów.

Dalszymi inicjatywami są: ratyfikacja 2-go protokołu Konwencji PFI³¹ oraz wniosek dotyczący wzajemnej pomocy administracyjnej w zakresie ochrony finansowych interesów Wspólnoty, którego celem jest wzmocnienie wzajemnej pomocy administracyjnej oraz wymiana informacji w zakresie zwalczania oszustw i związanego z nimi prania pieniędzy w WE.

5. Wniosek

Choć liczne bieżące polityki UE dotyczą wielu z podniesionych tu kwestii, istnieje potrzeba przyspieszenia ich wdrażania i egzekwowania. Jednakże, jak wykazuje niniejszy dokument, konieczne są inicjatywy w zakresie polityki podatkowej i trzeciego filaru w celu ograniczenia podatności na niewłaściwe praktyki korporacyjne i finansowe.

³¹ Protokół do Konwencji w sprawie ochrony finansowych interesów Wspólnot Europejskich (Dz. U. C 313 z 23.10.1996, s. 1) RADA UNII EUROPEJSKIEJ

Annex 1: International level

Below is set out some international initiatives that will contribute to reinforcing the lines of defence.

1st line of defence - International level

Accounting standards are crucial to the first line of defence. Therefore the accounting standard setting process itself must be as transparent as possible. The Commission has engaged in a reform process to make the International Accounting Standards Board (IASB) improve its working methods. The reform should be carried through by 2005.

2nd and 3rd line of defence - International level

Both the EU and the OECD achieved significant progress in tackling harmful tax practices based inter alia on non-transparency. Part of the OECD work is oriented towards so-called tax havens, and more than 30 offshore financial centres committed to the OECD principles of transparency and exchange of information in tax matters. An OECD Model Agreement on Exchange of Information on tax matters was jointly elaborated by OECD countries and cooperative tax havens. Its implementation is subject to OECD members and cooperative tax havens together setting those standards of transparency to be applied to access relevant information, detail the type of information to be made available, the persons concerned and how to record the accounts.

Although, subject to their EU commitments, EU Member States are free to define their position on direct tax matters within the OECD, the Commission considers it desirable that they have a more coordinated approach in setting standards to be applied in offshore financial centres, to ensure that such standards adequately facilitate information exchange with the EU.

The implementation of the cooperative tax havens' commitments, and of transparency rules, relies on bilateral exchange of information agreements with individual OECD member countries. The Commission recommends EU Member States to rapidly conclude such agreements to better promote transparency towards offshore financial centres.

The EU has strong relationships with some offshore centres that lack transparency, in which Parmalat had subsidiaries, and that were scrutinized by international initiatives promoting transparency. These EU relationships could be used to promote the principles of transparency and exchange of information, in line with the guiding principle the Commission adopted in 2001 that *“better consistency should be sought in defining EU policies towards cooperative and non cooperative tax havens.”* The time has now come for concrete actions to ensure that our partners are transparent.

First, the EU partners should support transparency and exchange of information in the financial and tax fields in their relations with the EU. The Commission intends to discuss this in its policy dialogue with third countries and dependent territories, as well as possibly when negotiating or updating an association agreement, with a view to identifying possible ways forward. This could be applied to ongoing negotiations such as the economic partnership agreements with the African, Caribbean and Pacific or other countries. In addition to this, in order to achieve our objectives, the EU should be prepared to assist

partner countries to put in place regional rules on these issues. It should however not be considered as a scoreboard aimed at setting up a basis for conditionality or selectivity, but as a tool for practical improvements in standards.

Second, positive actions could help cooperative partners to overcome difficulties of regulatory, technical or economic nature when introducing more transparency, in the form of reinforced technical assistance, where the EU as a whole has a considerable experience, or through some form of economic support for a limited period of time. Several instruments are available, e.g. the Cotonou agreement. The annual and mid-term reviews of Country Strategy Papers could also provide for appropriate actions. The Commission will monitor the efficiency and the progress made by offshore financial centres towards more transparency.

Financial market supervisors cooperate internationally Securities supervisors within the International Organization of Securities Commissions (IOSCO). Banking supervisors within the Basel Committee; Insurance supervisors cooperate within the International Association for Insurance Supervisors (IAIS). Pension regulators also have an international network. The Basel Committee, IOSCO and IAIS have established a Joint Forum to examine supervisory issues of common interest. The Joint Forum is currently analysing Credit Risk Transfer and it has recently published a report on enhanced disclosure.

Within IOSCO the following aspects are subject to scrutiny: corporate governance and the role of independent directors; auditor oversight and the effectiveness of audit standards; regulatory oversight; use of complex corporate structures (e.g. special purpose vehicles and complex shareholding structures); role of market intermediaries and market “gatekeepers,” such as investment banks and broker-dealers; role of private-sector information analysts (e.g. securities analysts and credit rating agencies); and offshore financial centres. In IAIS a discussion is how the US accreditation system can inspire an international accreditation system for supervisors supervising reinsurance companies.

As in the field of accounting, the Commission considers it important that global standards are used in auditing. The Commission has proposed in the 8th Company Law Directive that all statutory audits prescribed by Community law should be carried out in accordance with International Standards on Auditing (ISAs). Adoption by the Community of ISAs will be subject to strict conditions, such as the respect of proper due process. A final decision on whether and to what extent to endorse ISAs will depend largely on satisfactory governance arrangements relating to the operation of the International Auditing and Assurance Standards Board. This will help to secure the recognition of EU audited financial statements also in third country jurisdictions. It is also a logical consequence of the introduction of International Accounting Standards in the EU. The objective is that ISAs are applied worldwide.

4th line of defence - International level

The UN Convention against Corruption will be signed by the Commission on behalf of the EC, upon receipt of the necessary authorisation by the Council. The majority of Member States and acceding countries signed the UN Convention in December 2003.

Council of Europe:

<i>Council of Europe Conventions on corruption</i>	<i>Signature</i>		<i>Ratification</i>		<i>Entry into force</i>	
	<i>EU 15</i>	<i>New Members</i>	<i>EU 15</i>	<i>New Members</i>	<i>EU 15</i>	<i>New Members</i>
<i>Criminal Law Convention</i>	All MS except ES	All	B, DK, FI, IE, NL, PT, UK	All	DK, FI, IE, NL, PT, UK B	All
<i>Civil Law Convention</i>	All MS except ES, NL, PT	All	FI, EL only	All except LV and CY	FI, EL	All except LV and CY

The Council of Europe has established a monitoring mechanism (GRECO) in respect of the implementation of these Conventions. All Member States (except Italy and Austria) are members of GRECO.

A new Protocol to the Council of Europe Convention on Money Laundering is currently negotiated. Issues considered include preventive duties of control for money laundering purposes, terrorist financing and international cooperation in criminal matters that touch both on first and third pillar competencies.

Moreover, it is important to mention the anti-fraud agreement with Switzerland, which following a subsequent Council Decision will have to be adopted by the Community and the Member States.

Annex 2: Overview of initiatives to reinforce the four lines of defence

1ST LINE OF DEFENCE – INTERNAL CONTROL IN THE COMPANY			
	Short term – Actions completed before end 2004	Medium Term – December 2005	Long term
EU-action	<p>Revision of accounting directives (transparency in/of groups structure and activities, including any use of special purpose vehicles; clarify responsibility of directors for the financial statements and key non-financial information; and listed companies to publish annual corporate governance statement) (Lead: MARKET)*</p> <p>Recommendation on the role of (independent) non-executive or supervisory directors (Lead: MARKET)*</p> <p>Recommendation on directors remuneration (Lead: MARKET)*</p> <p>Set up Corporate Governance Forum (Lead: MARKET)*</p> <p>Follow the work of the IASB and endorse international accounting standards as appropriate (Lead: MARKET)*</p> <p>Initiate study on beneficial ownership (Lead: MARKET)</p>	<p>Final adoption of accounting directives by Council and EP – December 2005 (Lead: MARKET)*</p> <p>Final adoption of implementing measures for the transparency directive – 2005 (Lead: MARKET)**</p> <p>Proposal on facilitating the exercise of shareholders rights cross border voting – 2005 (Lead: MARKET)*</p> <p>Follow the work of the IASB and endorse international accounting standards as appropriate (Lead: MARKET)*</p> <p>Report on beneficial ownership – including recommendations for actions – December 2005 (Lead: MARKET)</p>	<p>Proposals on key aspects of directors' liability (disqualification of directors and wrongful trading) – 2006 (Lead: MARKET)*</p> <p>Follow the work of the IASB and endorse international accounting standards as appropriate (Lead: MARKET)*</p> <p>Worldwide application IAS standards (Lead: MARKET)*</p>
International level		<p>EFRAG and IASB reformed – June 2005(Lead: MARKET)</p>	

* Initiatives that were announced in the Action Plan on Company Law and Corporate Governance. The initiative regarding disqualification of directors and wrongful trading has been moved forward to 2006

** Initiative that is part of the Financial Services Action Plan

2ND LINE OF DEFENCE – INDEPENDENT THIRD PARTIES

	Short term – Actions completed end 2004	Medium Term – December 2005	Long term
EU-level	<p>Directive on statutory Auditing (revised 8th company law directive) (Lead: MARKET)*</p> <p>Third Anti Money Laundering Directive (Lead: MARKET)**</p> <p>Regulation to implement FATF Special Recommendation on Terrorist Financing (Lead: MARKET)****</p> <p>Report on Financial Analysts (Lead: MARKET)**</p> <p>Official position on rating agencies (Lead: MARKET)**</p>	<p>Final adoption of directive on statutory auditing by Council and EP– June 2005 (Lead: MARKET)</p> <p>Third Anti Money Laundering - Final adoption by Council and EP – first half of 2005 - (Lead: MARKET)**</p> <p>Poss. follow up on financial analysts – June 2005 (Lead: MARKET)***</p> <p>Poss. follow up on rating agencies – June 2005 (Lead: MARKET)**</p> <p>Implementing measures for Directive for Markets in Financial Instruments – Conflict of Interest - June 2005 (Lead: MARKET)**</p> <p>Adoption of the proposal on customs cooperation – December 2005 (Lead: TAXUD)</p>	<p>Implementing measures for Directive for Markets in Financial Instruments – December 2006 (Lead: MARKET)**</p>
International level	<p>Regulatory cooperation on Audit standards (Lead: MARKET)*</p>	<p>Influence ISAs - providing conditions are met ISAs will be endorsed – June 2005 (Lead: MARKET)*</p>	<p>Worldwide application of ISAs (Lead: MARKET)*</p>

* Initiatives that were announced in the Action Plan on Company Law and Corporate Governance.

** Initiative that is part of the Financial Services Action Plan

*** Follows from the meeting in the ECOFIN-Council in Oviedo in April 2002. MEP Kataforis has also in a report by the European Parliament raised the issue of Credit Rating Agencies

**** Originally part of the planned new legal framework for payments but separated out.

3RD LINE OF DEFENCE – SUPERVISION AND OVERSIGHT

	Short term – Actions completed before end 2004	Medium Term – December 2005	Long term
EU-level	<p>Initiate study on consequences for retail investors and transparency in the bond market. (Lead: MARKT)</p> <p>Schedule Fiscalis seminars promoting best practices to deal with complex corporate structures(Lead: TAXUD)</p>	<p>Report on implications for retail investors – recommendations for action – December 2005 (Lead: MARKT)</p> <p>Examine with MS relevant information to be passed on to tax authorities (Lead: TAXUD)</p> <p>Working party to develop concrete proposals targeted at tax fraud and tax avoidance cases involving complex non-transparent structures (Lead: TAXUD)</p> <p>Consider developing common definitions of tax fraud and avoidance (Lead: TAXUD)</p> <p>Propose revision of the Mutual Assistance directive – December 2005 (Lead: TAXUD)</p> <p>Propose/consider improvements on access to bank information for tax purposes – December 2005 (Lead: TAXUD)</p>	<p>Explore extension and improvement of automatic exchange of information by use of new technology – 2006 (Lead: TAXUD)</p> <p>Examine with Member States the possibility of a company identification number for direct tax purposes (Lead: TAXUD)</p>
International level	<p>IOSCO task force on Parmalat (Lead: MARKT)</p> <p>Joint Forum Report on Enhanced Disclosure (Lead: MARKT)</p> <p>Further good governance on supervisory issues relating to tax, financial services etc. Ensure that EU partners support transparency and exchange of information principles in the financial and tax fields. Positive actions towards our most cooperative partners. (Lead: TAXUD)</p> <p>Recommend Member States to conclude exchange of information agreements with offshore financial centres. (Lead: TAXUD)</p>	<p>Joint Forum Report on Credit Risk Transfer – December 2005 (Lead: MARKT)</p> <p>Coordination between MS and the Commission on line to pursue in the OECD group on accounts (Lead: TAXUD)</p>	

- * Initiatives that were announced in the Action Plan on Company Law and Corporate Governance.
- ** Initiative that is part of the Financial Services Action Plan
- *** Follows from the meeting in the ECOFIN-Council in Oviedo in April 2002.
- **** Originally part of the planned new legal framework for payments but separated out.

4TH LINE OF DEFENCE – LAW ENFORCEMENT

	Short term – Actions completed before end 2004	Medium Term – December 2005	Long term
EU-level	<p>Framework Decision on confiscation of crime-related proceeds, instrumentalities and property (lead JAI)</p> <p>Framework Decision on the execution in the EU of confiscation orders (lead JAI)</p> <p>Communication on EU Disqualifications – could address an information exchange mechanism to ensure that disqualified professional persons including company directors, cannot re-enter that profession in another MS. (lead JAI)</p> <p>Commission Proposal on mutual administrative assistance on the protection of the Community's financial interests against fraud and any other illegal activities which has been adopted by the Commission on 20 July ((COM2004)509). (Lead: OLAF)</p>	<p>Improved cooperation among FIUs via FIU-NET – December 2005 (lead JAI)</p> <p>MoU – FIU and supervisors – December 2005 (Lead: JAI)</p> <p>Improved cooperation FIU's and other law enforcement authorities – December 2005 (Lead: JAI)</p> <p>Program on investigative techniques – December 2005 (Lead: JAI)</p> <p>Instrument on obstruction of justice to include such things as wilful destruction of documents to destroy financial paper trail. December 2005 (Lead: JAI)</p> <p>Develop enhanced co-operation between private and public sector stakeholders with a common interest to combat/reduce organised crime (EU Action Plan on Public Private Partnerships). (lead JAI)</p> <p>Traceability of on-line financial flows – Launch of Research Project re money laundering and other financial crime vulnerabilities of the Internet as payment infrastructure. (lead JAI)</p> <p>Promote establishment of national bodies specialised in identification, seizing, freezing and confiscation of criminal assets. Promote co-operation among such bodies including establishment of network of “asset recovery bodies”. (lead JAI)</p> <p>Ratification of the 2nd protocol of the PFI Convention (Lead: OLAF)</p> <p>Follow up to anti-fraud agreement with Switzerland by Council Decision on signature and conclusion of this agreement. Subsequent implementation the Community and Member States. (Lead: OLAF)</p>	<p>Instrument on asset sharing and restitution of confiscated proceeds (lead JAI)</p> <p>Corporate liability – develop EU policy on administrative, civil and criminal corporate liability. (lead JAI)</p>
International level			